Вградени системи и аналогови сигнали

Автор: гл. ас. д-р инж. Любомир Богданов

ПРОЕКТ ВG051PO001--4.3.04-0042

"Организационна и технологична инфраструктура за учене през целия живот и развитие на компетенции"

Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Развитие на човешките ресурси", съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз Инвестира във вашето бъдеще!

Съдържание

- 1. Видове сигнали
- 2. ЦАП модули
- 3. АЦП модули
- 4. Схеми SAR
- 5. Буфериране на входовете и изходите
- 6. Предавателни функции и грешки
- 7. Аналогови компаратори

µРU са цифрови схеми и за да си взаимодействат с околния свят, който е аналогов, се налага на един чип да се интегрират както µРU и памет, така и АЦП/ЦАП/аналогови компаратори.

Видовете сигнали, които могат да се срещнат в една система са 4 вида [1], [2]:

- *аналогови непрекъснати по време и амплитуда (analog)
- *непрекъснати по амплитуда, дискретни по време (discrete-time)
- *непрекъснати по време, дискретни по амплитуда (amplitude-discrete)
- *цифрови дискретни по време и амплитуда (digital)

Видове сигнали Време

Непрекъснати Дискретни

Непрекъснати Времево-Аналогови дискретни Дискретни Цифрови дискретни

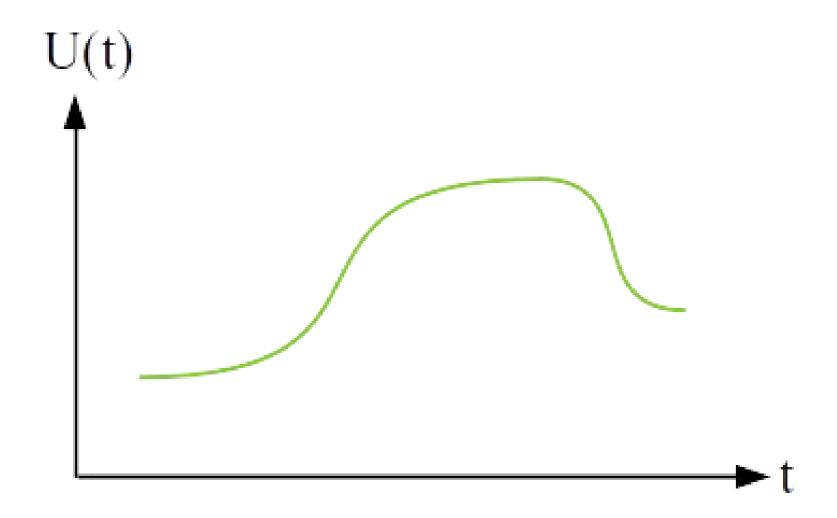
Амплитуда

Аналогови сигнали — амплитудата им и развитието им във времето са непрекъснати функции. Това означава, че в произволен момент от времето винаги може да се посочи произволен участък от амплитудата.

На теория няма ограничение за големината на амплитудата, нито за честотната им лента.

На практика - при обработката на аналогови сигнали, честотни ограничения все пак съществуват, поради използването на неидеални елементи. В сигналите се внася шум от пасивните и активните елементи в системата.

Пример – аналогов сигнал, представен с напрежение U.

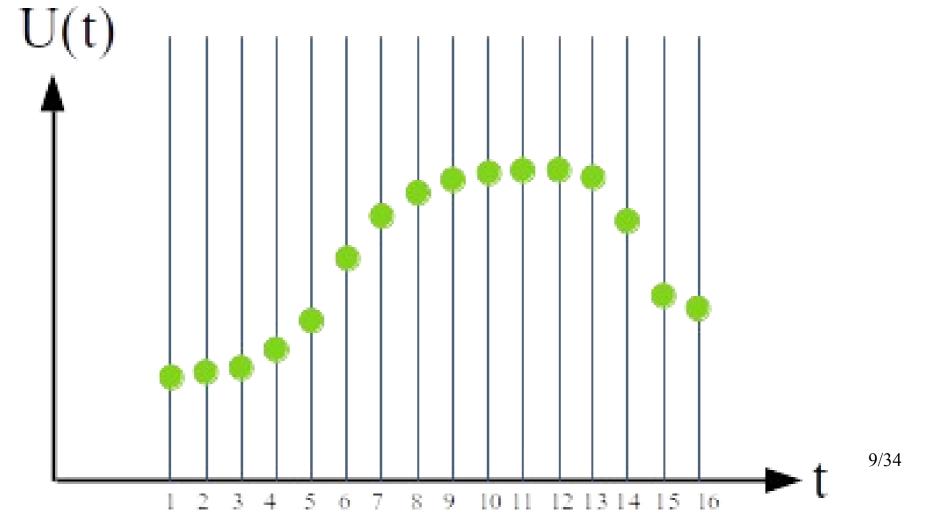

Времево-дискретни сигнали — амплитудата им е непрекъсната функция, а развитието им във времето е дефинирано само в определени точки. Това означава, че винаги може да се посочи произволен участък от амплитудата, но само в определени моменти.

В повечето системи, точките във времето са на еднакви разстояния една от друга, т.е. използва се периодичен такт в логиката, работеща с този вид сигнали.

Накъсването на сигналът във времето (процес, наречен дискретизация) води до появата на шум в спектъра му в областта на тактовия сигнал, с който се накъсва. Затова се налага филтриране с аналогови елементи, които да ограничат честотната лента много преди тази област.

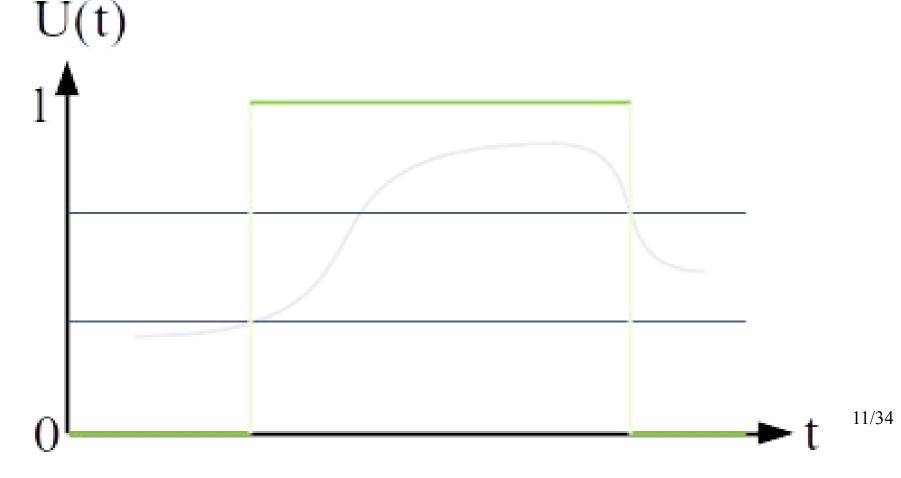
Пример — времево-дискретен сигнал, представен с напрежение U. В момента от времето 1.53762 (например) сигналът е неопределен. Амплитуда със стойност 1.53762 е възможна.

Амплитудно-дискретни сигнали — амплитудата им е дефинирана само в определени точки, а развитието им във времето е непрекъсната функция. Това означава, че винаги може да се посочи в произволен участък от времето само няколко стойности на амплитудата. Ако тези стойности са само две, казва се че сигналът е двоично квантован по амплитуда.

Това преобразуване на амплитудата води до грешки от квантуване, които влошават динамичния обхват на системата, използваща такива сигнали.

Пример — амплитудно-дискретен сигнал, представен с напрежение U. В момента от времето 1.53762 (например) сигналът е съществува, но амплитудата му е или 0, или 1. Амплитуда със стойност 1.53762, или 0.87691, или 0.21456 е невъзможна.

АЦП модули Цифрови сигнали – амплитудата им е дефинирана само в определени точки, както и развитието им във времето. Това означава, че сигнал може да се посочи само в даден момент от времето, в който амплитудата ще е има само няколко възможни стойности.

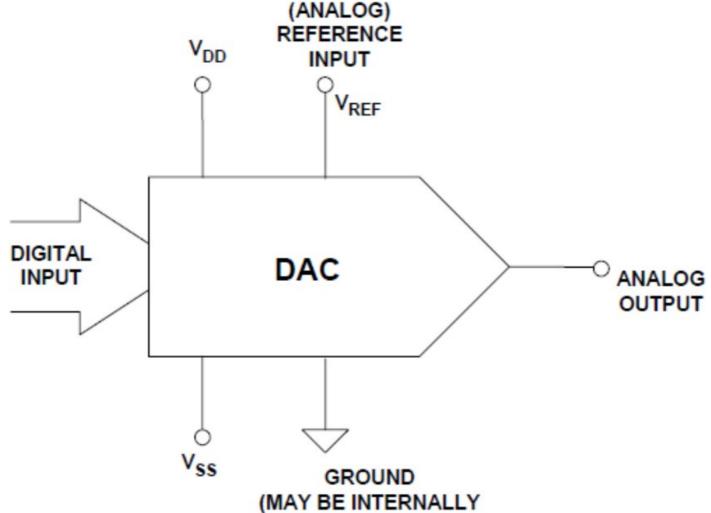
Накъсването (квантоването) на амплитудата води до грешки от квантоване, а накъсването във времето води до грешки от aliasing (което налага използването на аналогов филтър).

Цифровите сигнали използват фиксирани нива амплитудата. В двоично-кодирани системи логическа 0 представя изключено или грешно (false) състояние, докато логическата 1 представя включено или вярно (true) състояние.

Аналогово-цифрови преобразуватели (Analog-to-Digital Converters, ADC, A/D), или още АЦП, извършват цифровизация на аналоговите сигнали.

Цифрово-аналогови преобразуватели (Digital-to-Analog Converters, DAC, D/A), или още ЦАП, извършват възстановяването на аналогови сигнали от цифрови.

ЦАП модули Цифрово-аналоговите преобразуватели, вградени в µСU, приемат число от паралелен регистър на входа си и го преобразуват в пропорционално аналогово напрежение на изхода си.

CONNECTED TO V_{ss})

14/34

ЦАП използват захранващи напрежения, които могат да бъдат:

- *еднополярни (напр. 3.3 V, 5 V)
- *двуполярни (напр. ± 5 V, ± 10 V)

ЦАП използват еталонно напрежение, което може да бъде:

- *вътрешно
- *външно

Регистърът на ЦАП се зарежда от μРU посредством интерфейс:

- *Паралелен (когато ЦАП е вграден или външен)
- $*I^2C$ (когато ЦАП е външен)
- *SPI (когато ЦАП е външен)
- *Други

Изходната величина, която ЦАП преобразува може да бъде:

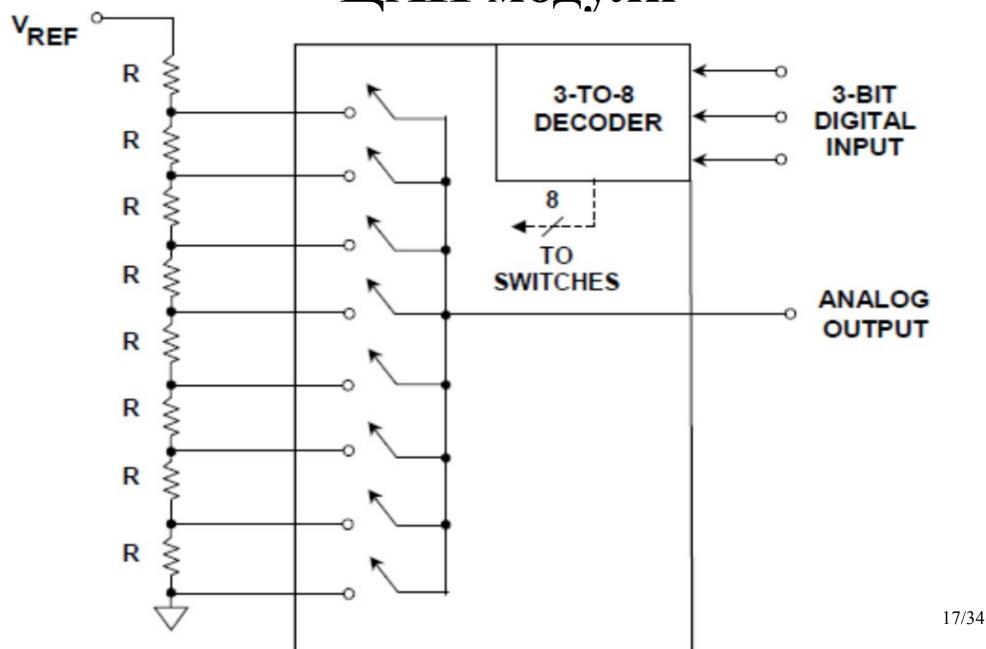
*Напрежение

ЦАП с резисторна матрица (String-DAC) — последователно свързани резистори, междинните точки на които се извеждат от електронни ключове. В даден момент от времето е включен само един ключ (образува се резисторен делител). Ключовете се управляват от дешифратор, който е свързан към паралелен регистър. Микропроцесорът пише стойностите в този регистър.

Двата края на делителя могат да се свържат към маса/захранване или към опорни напрежения, различни от захранващите.

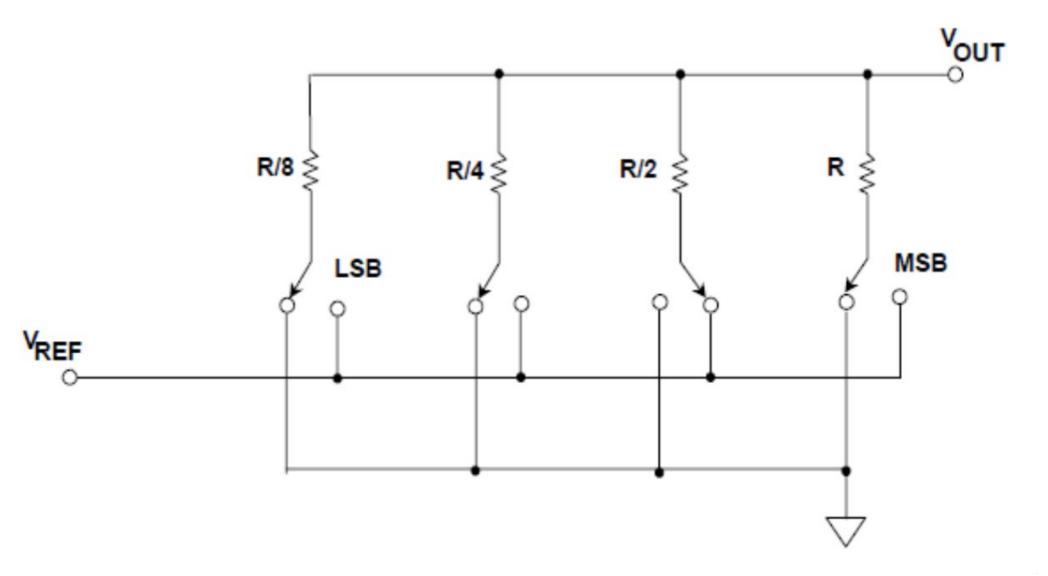
Резолюцията зависи от броя на резисторите.

Характеризират се с ниска нива на шум при превкючване. 16/34

ЦАП със сумиране на токовете (binary-weighted DAC) – използва се резисторна матрица, в която всеки един от резисторите е със съпротивление, пропорционално на тежестта на един бит от регистъра за преобразуване.

Недостатък – токът, който се консумира от еталонния източник на напрежение зависи от преобразуваната стойност (не е константа), което води до зашумяването му и оттам – зашумяване на изходния сигнал.

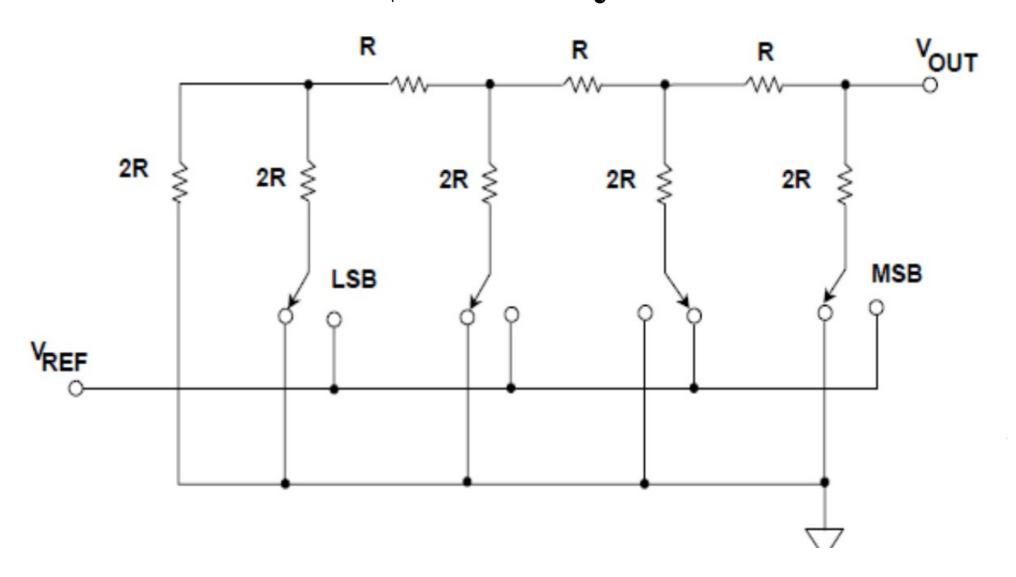

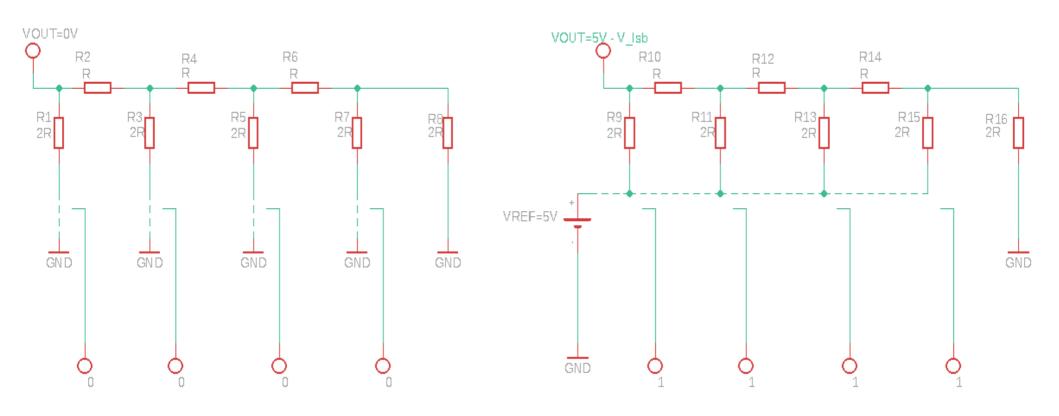
R-2R ЦАП (binary-weighted DAC) — използва се резисторна матрица, в която се използват резистори само с две стойности на съпротивление R и 2*R (например $10~k\Omega$ и $20~k\Omega$, $100~k\Omega$ и $200~k\Omega$, и т.н.).

Изходното съпротивление в винаги едно и също (R).

В интегралната схемотехника по-лесно се реализират резистори само с две стойности.

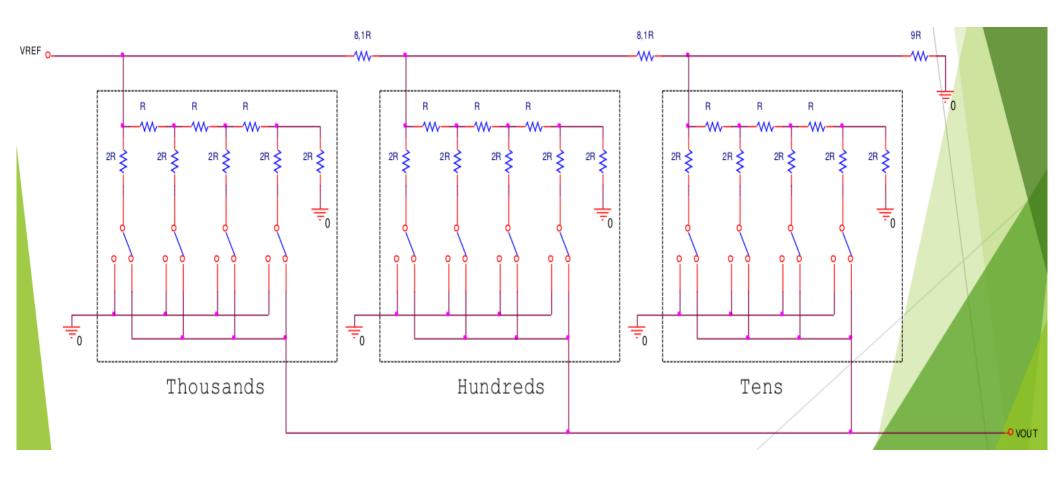
Изходното напрежение е винаги с 1 LSB по-малко от еталонното => колкото по-голяма разредност имаме, толкова повече се доближаваме до еталонното напрежение [4].

Двоично-десетичен ЦАП (segmented DAC) — комбинация от два или повече ЦАП, за увеличаване на резолюцията и подобряване на характеристиките му. Най-общо казано, един ЦАП отговаря за най-старшите битове MSB, един за най-младшите LSB и изходите им се сумират с някаква схема[5].

Схемата, показана на следващия слайд има постоянен изходен импеданс от 10R. Стойностите 8.1R и 9R са подбрани така, че всяка една резисторна матрица да изработва изходен сигнал за една цифра от преобразуваното число.

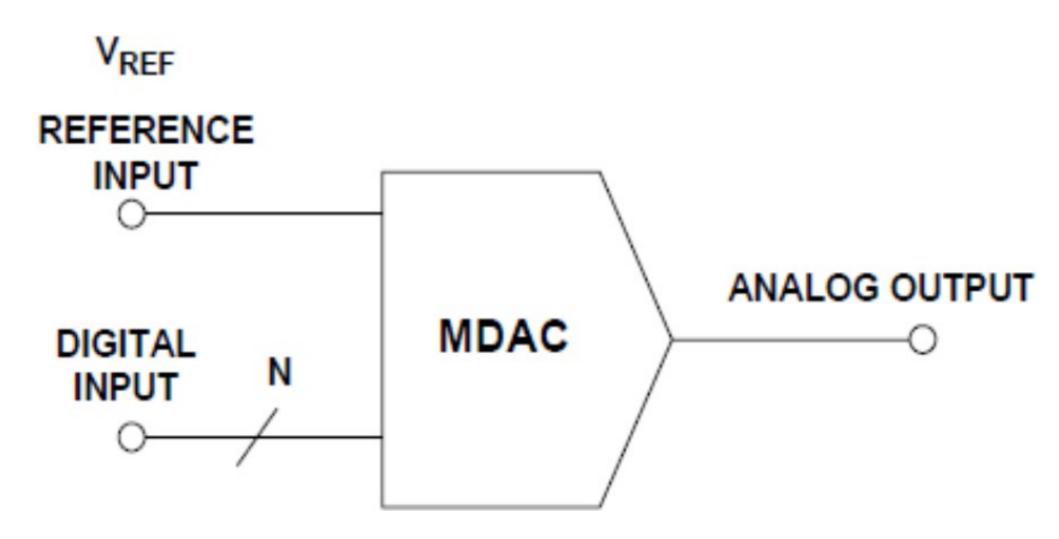

Умножителен ЦАП (multiplying DAC) — ЦАП, чието опорно напрежение може да бъде променяно. Това означава, че всички ЦАП, които имат вход за външен еталон са умножителни ЦАП. Името им произлиза от факта, че изходното напрежение е пропорционално на умножението на еталона с даден коефициент и теглото на най-младшия бит:

 $Vout = M.N.V_lsb$

М — константа, зависеща от архитектурата на ЦАП, N — числото, което трябва да се преобразува, V_lsb — теглото на най-младшия бит. Някои ЦАП позволяват положителни и отрицателни еталонни напрежения.

25/34

За определяне на напрежението, което е пропорционално на 1 най-младши бит в ЦАП и АЦП се използва формулата:

$$V_{LSB} = V_{ref} \cdot \frac{1}{2^n - 1}$$

където Vref е стойността на еталонното напрежение (например 1.2 V, 2.5 V, 3 V, 3.3 V), п – разредността (резолюцията) на ЦАП (например 8-битов, 16-битов, 24-битов).

Пример – ако еталонното напрежение е 2.5 V и разредността е 16-битова, то

$$V_{LSB} = 2,5. \frac{1}{2^{16} - 1} = 0,00003815V$$

или приблизително 38 µV на 1 LSB.

Следователно, ако в изхода на ЦАП трябва да се подаде 1 V, то числото, което µPU трябва да запише в регистъра за преобразуване е

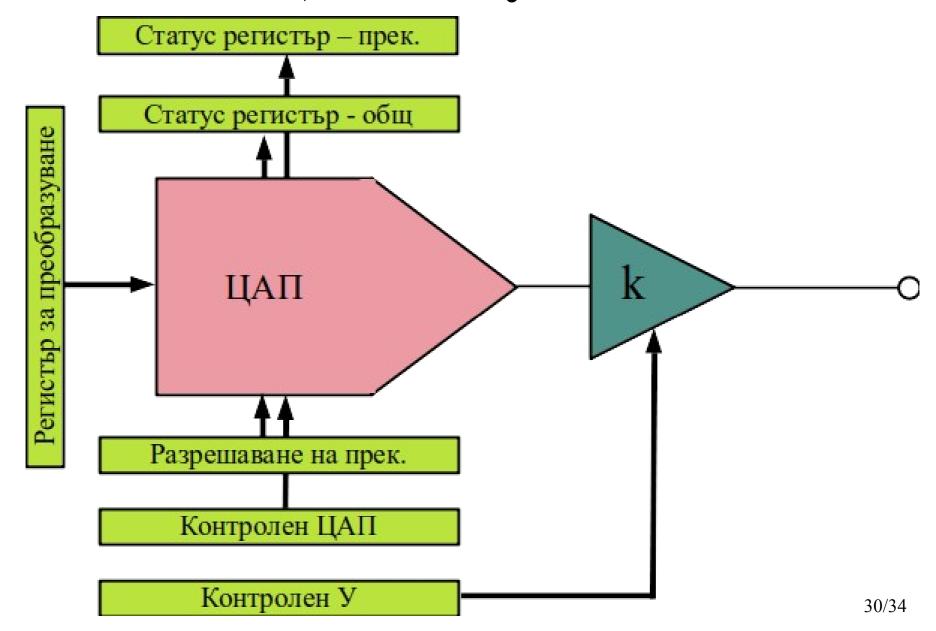
$$N = \frac{V_{OUT}}{V_{LSB}} = \frac{1}{38.10^{-6}} \approx 26316_{(10)} = 66CC_{(16)}$$

От гледна точка на µРU, ЦАП е съвкупност от регистри, разположени на последователни адреси. Аналогично на всички други модули ЦАП имат следните регистри:

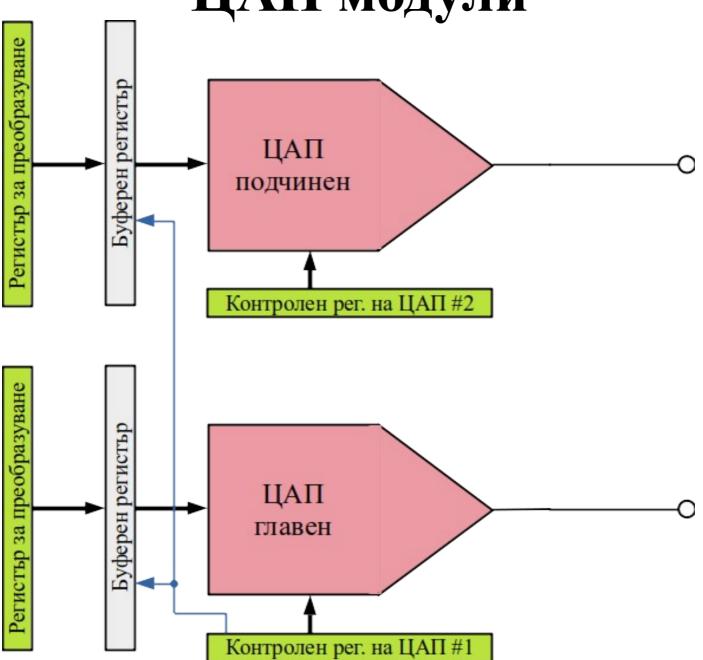
- *контролен
- *статус общ
- *статус за прекъсвания
- *разрешаване на прекъсванията
- *регистър за преобразуване

Ако има буферен, постояннотоков усилвател, предвижда се отделен регистър за конфигурацията му (включен/изключен, коеф. на усилване/затихване и др.):

*контролен регистър за У

При вграждане на повече от един ЦАП, обикновено се предвижда възможност те да бъдат синхронизирани. Това означава изходните им напрежения да се задават едновременно под действието на управляващ сигнал. Един µРU може да пише само в един регистър в даден момент, затова с помощта на допълнителни буферни регистри, ядрото може да запише една стойност в единия регистър, след това в другия и накрая с бит от контролния регистър да подаде и двете числа за преобразуване в един и същи момент.

ЦАП в повечето случаи имат връзка с DMA контролера на системата. Това позволява да се прехвърлят данни от паметта в регистъра за преобразуване и така да се синтезират сигнали с

произволна форма (Direct Digital Synthesis, DDS). SRAM **ROM** μPU DMA LUT Адреси Данни Контролни **ШАП** подчинен 33/34

Литература

- [1]A. Popov, "High-speed CMOS Data Converters", Advanced-level study programme in Electronics Design and Integration Technologies, 28213-IC-1-2005-1-BE-ERASMUS-PROGUC-3 2006-2322 / 001-001 SO2.
- [2]R. Plassche, "CMOS Integrated Analog-to-digital and Digital-to analog Converters" 2nd Edition, Kluwer Academic Publishers, 2003.
- [3]W. Kestner, "Analog-Digital Conversion", Analog Devices Inc., 2004.
- [4] https://www.electronics-tutorials.ws/combination/r-2r-dac.html [5]Г. Михов, "Цифрова схемотехника", ТУ-София, 1999.